

Bambini di Praga

Giovanni Pierluigi da Palestrina
Pueri hebraeorum

Antonio Caldara
Cantata eroica pastorale. Úvod, recitativ a finále z opery
Miloslav Klement, Karel Klement, František Pok — zobcové flétny,
Stanislav Vích — violoncello, Rudolf Zeman — cembalo

Pavel Vranický
Ythen (Nehty). Hádanka v kanonické formě

Karel Blažej Kopřiva
Salve Regina
Jiřina Pokorná — varhany

Oliver Edwards
Laudate Dominum
Jiřina Pokorná — varhany

Jaroslav Křička
Rolníčka. Slova Rudolf Těsnohlídek

František Škvor
Skřivánek. Slova Josef Václav Sládek
Jiří Boušek — flétna, Libuše Váchalová — harfa

Jiří Pauer
Špity, špit. Slova Jan Hostáň

Jiří Válek
Okno do mraků. Slova Svatoslav Zicha
Václav Mazáček — vibrafon, Rudolf Zeman — klavír

Josef Matěj
Ukolébavka. Slova lidové poezie
Lutomír Brabec — kytara

Jiří Matys
Tak to je mír. — Zhasíná táborák. Slova František Navara

Jan Tausinger
Motýlek. Slova Miloš Povondra

Václav Felix
Studánka spí. Slova Jan Ryska — **Povídání s ozvěnou.** Slova František Navara
Rudolf Zeman — klavír

BAMBINI DI PRAGA
Řídí BOHUMIL KULÍNSKÝ

Hudební režie Pavel Kühn
Zvuková režie Václav Zamazal
Technická spolupráce Vladimír Kraffer a Martin Kusák

Nahráno 25. ledna — 2. února 1975 ve studiu pražského Domu umělců

STEREO
1 12 1894 G

ho nutí promýšlet a vytvářet hudebněvýchovný systém, zaručující rychlé a trvalé získání hudebně teoretických znalostí a hlasových, intonačních a rytmických dovedností a návyků. Pod jeho obětavým, trpělivým a důsledným vedením dobývá sbor svého prvního výrazného úspěchu — 1. ceny v ústředním kole STM v Praze. Důmyslný systém zkoušek, dokonalá organizace, individuální péče a sledování každého zpěváka po celou dobu jeho růstu, zdravá soutěživost, maximální kázeň, soustředěnost a nadšení všech zpěváků přináší brzy další úspěchy, z nichž je třeba jmenovat alespoň 2. cenu na Pěveckých závodech v Llangollenu v Severním Walesu (1949) nebo 1. cenu v Rozhlasové žatvě 1965 za vynikající nastudování mimoanglické premiéry díla B. Brittena „A Ceremony of Carols“ (Slavnost vánoční), op. 28 pro dětský sbor a harfu.

Dětský pěvecký sbor Čs. rozhlasu představuje v té době výborně vedenou hudební školu s 250 žáky, rodičovským sdružením, přípravnými a výběrovými pěveckými kolektivy i reprezentačním sborem, stovkami hodin zkoušek a natáčení, stohy přezpívaných not, kilometry magnetofonových pásků s hudbou nejrůznějších žánrů, desítkami nahrávek na gramofonové desky, pro Čs. státní film, Čs. televizi i pro divadelní scény. Dětský pěvecký sbor Čs. rozhlasu — to však znamená i množství koncertů, zahraniční zájezdy a úspěšná vystoupení v Bulharsku, NDR, MLR, Rumunsku, Švédsku, Anglii, Francii, Itálii, to je plodná spolupráce s mnoha předními skladateli, to je bohatá korespondence od malých i dospělých přátel z domova i z celého světa.

„...ta báječná jistota v intonaci i v těch nejtechničtěších sledech tónů...“, „...vyvážená dynamika a perfektní intonace a rytmus v sólech i ve sboru...“ — v podobných superlativech hovoří o koncertních výkonech tohoto sboru kritiky v domácím i zahraničním tisku.

Vynikající pracovní výsledky nezůstávají ani bez společenského ocenění — B. Kulínský dostává vyznamenání Za zásluhy o výstavbu a čestné uznání Čs. rozhlasu.

Pedagogická a sbormistrovská činnost vede Kulínského i k úvahám teoretickým, především v oblasti intonace a sluchové výchovy. Výsledky svých studií a bádání ověřené bohatými zkušenostmi shrnuje v řadě publikací, z nichž poslední (Máte hudební sluch?) je spojena s udělením hodnosti docenta v oboru teorie hudební výchovy. Ve zkoumání hudebního sluchu pokračuje i ve své nynější funkci vedoucího katedry hudební výchovy na pedagogické fakultě v Hradci Králové.

Ve své bohaté činnosti neopomíjí B. Kulínský ani oblast hudební kompozice, kterou věnuje především dětské sborové tvorbě. Pionýrské pochodové skladby, úpravy lidových písní i větší cykly dětských sborů (např. Dětské sbory na slova J. Bílkové) vynikající svěží a nápaditou melodikou i rytmem a technickou náročností jsou jakoby šité na míru Dětského pěveckého sboru Čs. rozhlasu, kterému jsou vesměs také věnovány.

V r. 1973 B. Kulínský náročnou a vyčerpávající práci v Čs. rozhlase opouští. Přes 8000 našich i cizích lidových písní nastudovaných i v původních jazycích, na 25 rozhlasových nahrávek a koncertních provedení velkých hudebních děl (např. Honeggerova Johanka z Arcu, Kytice B. Martinů, Bachova Velká mše h moll a Matoušovy pašije, Šostakovičova Píseň o lesích a Rajevského kantáta Sláva sovětské armádě, Glagolská mše Foerstrova i Janáčkova, díla O. Lassa a další), na 40 písňových cyklů předních českých skladatelů, nahrávky dětských sborových scén k Dvořákovu Jakobínu, Janáčkově Lišce Bystroušce, Bergově Vojckovi, Bizetově Carmen, Pucciniho Tosce a Bohémě a stovky dalších skladeb zůstávají trvalým svědkem sbormistrovských kvalit B. Kulínského i vysoké úrovně všestranných interpretačních schopností i zvukové krásy Dětského pěveckého sboru Čs. rozhlasu.

Avšak ani tento životní mezník nevzdaluje B. Kulínského od jeho celoživotního poslání v dětském sborovém hnutí. Ještě téhož roku vytváří při ZK Tesla Strašnice z bývalých členů rozhlasového sboru těleso známé dnes pod jménem BAMBINI DI PRAGA. Kolem padesátičlenného reprezentačního sboru 12—15 letých dětí se brzy formují i sbory přípravné, starším absolventkám je určen sbor dívčí. Bohatě zkušenosti, neúnavná, usilovná péče a promyšlená, systematická a široce koncipovaná hudební příprava přinášejí velmi brzy své výsledky. Vysoká technická úroveň, bohatá škála výrazu, ale především obdivuhodná pohotovost ve zpěvu z listu — znaky určující charakter rozhlasového sboru — zůstávají i základní devízou umělecky náročného, tvořivého a vysoce efektivního stylu práce sboru Bambini di Praga.

A jsou tu opět koncerty, festivaly, rozhlasové nahrávky novinek dětské sborové tvorby (např. náročný dvoj-sbor J. Seidla Píseň o matce), gramofonové desky (mj. nahrávka Brittenovy dětské opery Kominíček) i zahraniční zájezdy (Japonsko, Itálie). Jen samotné druhé tříměsíční japonské turné v r. 1975 představuje na 65 veřejných koncertů (mezi nimi i vystoupení na koncertu k Oslavě moří pořádané za účasti všech přímořských států u příležitosti světové výstavy Expo 75 v Okinawě).

„Přál bych si, aby se všude a co nejvíce zpívalo a aby si amatérské soubory získaly větší podporu u veřejnosti“, říká B. Kulínský a celá jeho další činnost směřuje k tomuto cíli. Setkáváme se s ním všude tam, kde se ve sborovém zpěvu něco děje — na přehlídkách, festivalech, soutěžích, zasedá v porotách, přednáší, předává své bohaté zkušenosti mladým pokračovatelům sborového umění. Skladatel Ilja Hurník, který často s pěveckým kolektivem B. Kulínského spolupracoval, vyjádřil svůj názor na jeho sbormistrovskou činnost těmito slovy: „...často žasnu, co dokáže jediný člověk, spojí-li se v něm pedagog, psycholog, vědec, muzikant a dirigent, k jaké kultuře dovede děti přivést, k jaké přímo lavinovitě produkci... Jak skvělá je to škola, a už ne jen škola umění, ale i škola charakteru! Vždyť se tu tříbí plno vlastností morálních, ukázněnost, osobní nenáročnost i kolektivní ctižádost, schopnost koncentrace na daný úkol i duchapřítomnost. ...Pro takový soubor s takovým sbormistrem je radost skládat. ...Podaří-li se sbormistrovi vybudovat soubor tak, jak se to podařilo dr. Kulínskému, uvědomí-li si, kolik skladeb za tu dobu vzniklo z jeho vědomého i bezděčného popudu, pak má důvod být šťasten. A to i tehdy, když mu někdy připadá, že ta práce je sysifovská. Vždyť sotva naučí kluka zpívat, začne mu mutovat a musí sbor opustit. Ale ti dorostlí už neztratí to, co jim sbormistr dal. Budou zpívat jinde, a ne-li zpívat, tedy aspoň zasvěceně poslouchat. Pomohou vytvářet muzikantské prostředí naší země, bez něhož umění nemůže existovat.“

Výběr skladeb, který přinášejí Bambini di Praga na této desce, představuje průřez jejich bohatým, všestranně zaměřeným repertoárem. Vedle stěžejních skladeb klasické dětské sborové literatury a skladeb, jejichž interpretace získala tomuto kolektivu vavříny již v minulosti, obsahuje též řadu úspěšných skladeb soudobých českých autorů i jejich původních novinek, z nichž většina vznikla v úzké spolupráci s tímto souborem, nebo mu byla věnována.

Jiří Kolář

Jsou tomu teprve tři roky, co se na hvězdném nebi našeho dětského sborového zpěvu objevilo nové jméno — Bambini di Praga. Pro zasvěcené však nebylo žádným tajemstvím. Těmito třemi slovy plnými obdivu a lásky nazývali nadšení Italové malé zpěváčky Dětského pěveckého sboru Čs. rozhlasu v Praze při jejich italském turné v r. 1972. A že jde o tentýž pěvecký kolektiv, dosvědčovala nejen jeho okamžitá vysoká umělecká úroveň, ale i sama sbormistrovská osobnost doc. dr. Bohumila Kulínského. S ní je totiž neodmyslitelně spjata bohatá a úspěšná současnost sboru Bambini di Praga právě tak jako slavná, dnes již více než třicetiletá historie Dětského pěveckého sboru Čs. rozhlasu.

BOHUMIL KULÍNSKÝ se narodil 25. srpna 1910 v Petřvaldu u Karviné. Po ukončení učitelského ústavu nastupuje jako odborný učitel v Ostravě-Hrabůvce, kde se setkává poprvé s dětmi i jako sbormistr. Zakládá Hrabůvské zpěváčky, s nimiž získává svou první hudební trofej — vítězství v soutěži dětských sborů pořádané Čs. rozhlasem v r. 1942. Studuje kompozici u J. Křičky a K. Háby a své hudební a pedagogické vzdělání dovršuje úspěšně získáním doktorátu na filozofické fakultě Karlovy university. Dětského pěveckého sboru Čs. rozhlasu se ujímá krátce po jeho založení na podzim r. 1945. Překonávání problémů daných specifickými úkoly sboru